

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/191/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113204377
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Klepancová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2113204377.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná doc. JUDr. N. T., PhD., proti odporcovi: Slovenská republika, konajúca prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody 175,- eur a nemajetkovej ujmy 442,56 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 16C/161/2013-32 zo dňa 22. januára 2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal náhrady škody vo výške 175,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 442,56 eur, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica (ďalej len „exekučný súd“), pretože nerozhodol o žiadosti na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku navrhovateľa v zákonom stanovenej lehote. Odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Právne svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil ustanoveniami § 3 ods. 1 písm. d), ods. 2, § 4 ods. 1 písm. a), § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, § 19 ods. 1, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 514/2003 Z.z.“) a ustanovením § 44 ods. 7 zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučného poriadku - ďalej len „Exekučný poriadok“). O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Rozhodnutie vecne odôvodnil tým, že navrhovateľ nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, neexistuje teda ani príčinná súvislosť medzi tvrdným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmov. K námietke premlčania, vznesenej odporcom, súd prvého stupňa uviedol, že v prejednávanej veci sa nejedná o prípad uvedený odporcom, vznesenou námietkou premlčania sa preto nezaoberal.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol odvolaním navrhovateľ. Žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Podľa navrhovateľa a) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, b) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, c) súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a d) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvého stupňa rozhodol v merite veci na základe inšpirácie novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z.. K

jednotlivým dôvodom odvolania uviedol, že súd prvého stupňa vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Len s poukazom na skutočnosť, že on sám nepozná dôkazy, ktoré by ho uspokojovali v tvrdení o výške škody, zamietol znalecké dokazovanie. Znemožnil navrhovateľovi objektívnym spôsobom preukázať výšku materiálnej škody a mechanizmus jej vzniku. Súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Súd svojimi úvahami úplne neguje vytvorenú a stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, ktorá je základom štandardu ochrany základných práv v Európe, teda aj práva na spravodlivý súdny proces a osobitne práva na prerokovanie veci v primeranom čase.

K odvolaniu navrhovateľa sa odporca nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podala oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.) skúmal, či bolo odvolanie podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a zistil, že odvolanie bolo podané oneskorene. Senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje (§ 201 prvá veta O.s.p.).

Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa ods. 1 preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia (§ 204 ods. 2 O.s.p.).

Do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty (§ 57 ods. 1 O.s.p.).

Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 O.s.p.).

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že odvolanie sa podáva do 15 dní od jeho doručenia, pričom deň doručenia sa do tejto lehoty nezapočítava a lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty odovzdá podanie na súde alebo na poštovú prepravu.

Odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bol doručený navrhovateľovi dňa 30.01.2014. Lehota na podanie odvolania začala plynúť 31.01.2014 a uplynula 14.02.2014 (piatok, pracovný deň), ktorý bol posledným na podanie odvolania. Odvolanie bolo osobne doručené súdu prvého stupňa dňa 17.02.2014.

Z uvedeného vyplýva, že ide o oneskorene podané odvolanie, lebo bolo podané po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.

V preskúmvanej veci nejde o žiaden z prípadov uvedených v ustanovení § 204 ods. 2 O.s.p., pretože účastníci konania boli riadne poučení súdom prvého stupňa o lehote na podanie odvolania a navrhovateľ nepožiadaval o odpustenie zmeškanej lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. a) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

S poukazom na uvedené zákonné ustanovenie odvolací súd odvolanie navrhovateľa odmietol ako podané oneskorene.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. analogicky ako pri zastavení konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.